

общичаити на народътъ. Тия владици безъ да се погрижатъ ни най-малко за благосъстоянието на стадото си, гледали да събличатъ народътъ и правили голѣми злосторничества. Освѣнъ това, тия фанариоти, за да направятъ народътъ да не усъшта отъ къдѣ иде това бесправедно притискане, мъчили се да го докаратъ до тамъ, штото да не помисли никога за независимо църковно управление. Тии гледали българете да са прости, та да не разбиратъ нищто, унишожавали всичко, што могло да докара на умъ на българете за народността имъ; неоставяли да се служи въ цркви на словѣнский юзикъ, и въвождали грѣцкий, който българете не разбирали. Въ послѣдно време фанариоти зели лукаво да гонятъ и българскити училища и накаровали народътъ да се учи само грѣци. Тии истрѣбявали дору и българскити ръкописи. Освѣнъ това, тия фанариоти страшно клеветили и гонили онна българе, които гледали да помогнатъ на родътъ си. Колко и колко българе-родолюбци са загинали отъ тия бесчовѣчни фанариоти! Отъ влиянието на фанариоти много българе въ Тракия и Македония дору зели да се гърчятъ, и да не познаватъ народността си. Отъ тия погърчени българе мнозина дору ставали юдно съ грѣци, та работили среща българете.

Възраждането на българете се начело много късно. То било работа на нѣкои историци и учени люде, които пробудили народний духъ у българете. Народното движение у българети най-напрѣдъ било слабо и беспомощно. То се начна юдва отъ четиредесетъ години насамъ, отъ когато се появиха първи български училища и първи български книги. Нѣ въ послѣдно време българете се повдигнаха среща фанариоти и слѣдъ многогодишна мирна борба за църковните си правдии отхвѣрлиха фанариотското иго. И така, на 1870 г. 27-и февр. юдинъ високъ Султанский ферманъ въздигна Българска та Црква подъ име *Български Йексархатъ*. А на 1872 год. 11-и февр. съ царско изволение българете на юдинъ съборъ въ Цариградъ си избраха за пръвъ български Йексархъ *Илариона Ловчанский*, който въ същто то време си даде оставката и намѣсто него се избра *Антимъ Видинский*.